

Polityka dyplomacji humanitarnej

Wprowadzenie

Jakie cele można osiągnąć poprzez skuteczną dyplomację humanitarną?

- częstsze uwzględnianie przez decydentów i liderów opinii interesów osób wymagających szczególnego traktowania;
- większy dostęp i wpływ na decydentów;
- większa przestrzeń dla stowarzyszeń krajowych i Federacji
- dobra widoczność i zrozumienie działań Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężycy;
- większa zdolność do mobilizacji wszystkich zasobów;
- ułatwienie skutecznego partnerstwa w odpowiedzi na potrzeby osób w trudnej sytuacji.

Jedynie dzięki ustanowieniu dyplomacji humanitarnej jako integralnej części codziennej aktywności stowarzyszeń krajowych i Międzynarodowej Federacji, posiadających niezbędne zasoby, można skutecznie zrealizować wyżej wymienione cele humanitarne. Podstawowym celem tej polityki jest ustanowienie dyplomacji humanitarnej jako stałego sposobu myślenia we wszystkich stowarzyszeniach krajowych i Federacji. Dyplomacja humanitarna obejmuje rzecznictwo, negocjacje, komunikację, formalne porozumienia i inne środki.

Decyzja o zaangażowaniu się w dyplomację humanitarną nie jest wyborem, ale odpowiedzialnością. Odpowiedzialność ta wynika z uprzywilejowanego dostępu, z którego korzystają stowarzyszenia krajowe jako pełniący rolę pomocniczą wobec władz publicznych w dziedzinie pomocy humanitarnej. Wywodzi się z niezależności Ruchu Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężycy, z prowadzenia działań humanitarnych na całym świecie, społeczności z dziesiątkami milionów wolontariuszy i statusu obserwatora na Zgromadzeniu Ogólnym ONZ, który posiada Federacja i MKCK.

Odpowiedzialność jest logicznym rozszerzeniem zobowiązania stowarzyszeń krajowych i Federacji obejmującym zasadę humanitaryzmu - zobowiązania, które jest akceptowane na całym świecie jako nadrzędne przede wszystkim ze względu na jego związek z międzynarodowym prawem humanitarnym, Statutami Ruchu i Konstytucji Federacji. Organizacja tego rodzaju posiada swój unikalny potencjał wywierania znaczącego wpływu na decydentów na całym świecie.

Ponieważ główną cechą Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężycy jest działanie, nie pozostawanie biernym, zachęca się Federację i stowarzyszenia krajowe do podjęcia działań zgodnych z ich odpowiedzialnością.

Czym jest dyplomacja humanitarna?

Dyplomacja humanitarna polega na przekonaniu decydentów i liderów opinii do podjęcia działania w interesie osób wymagających szczególnego traktowania, z pełnym poszanowaniem

podstawowych zasad humanitarnych.

Ramy dyplomacji opierają się na powyższej definicji i obejmują odpowiednie zabezpieczenia, które chronią podstawowe zasady i przestrzeń humanitarną.

Definicja powinna być postrzegana jako sekwencja terminów, traktując je jako drogowskazy dla działań stowarzyszeń krajowych i Federacji. Zrozumienie definicji jako całości wymaga docenienia znaczenia poszczególnych słów i kluczowych terminów, które łącznie składają się na całość. W ten sposób definicja zapewnia jasne ramy dla praktycznego zastosowania dyplomacji humanitarnej. Definicje i terminy stanowią podstawę konkretnych kroków, które powinny podjąć stowarzyszenia krajowe i Federacja w celu skutecznego zastosowania dyplomacji humanitarnej.

Polityka dyplomacji określa te kroki jako cztery drogowskazy do działania:

- 1. obowiązek perswazji;**
- 2. przekonywanie za pomocą odpowiednich narzędzi i działań dyplomatycznych;**
- 3. koncentrowanie się na obszarach wiedzy i doświadczenia; i**
- 4. współdziałanie w odpowiednim czasie z partnerami spoza Ruchu.**

Najważniejszy jest pierwszy drogowskaz i wywieranie wpływu na każde stowarzyszenie i Federację w podjęciu podstawowej odpowiedzialności za przekonanie decydentów do działania w interesie osób wymagających szczególnego traktowania. Pozostałe drogowskazy nadają temu nowemu sposobowi działania zdefiniowaną strukturę, ramy określające sposób wywiązania się z odpowiedzialności.

Oświadczenie

Każde stowarzyszenie krajowe oraz Federacja mają obowiązek:

1. Przekonać decydentów i innych liderów opinii, by działali w interesie osób wymagających szczególnego traktowania i przy pełnym poszanowaniu podstawowych zasad humanitarnych.

- Uznając, że siły stowarzyszeń krajowych i Międzynarodowej Federacji są ważnym głosem w związku z wieloma wyzwaniem humanitarnymi na świecie oraz że ważne jest, aby głos (w kontekście publicznym lub prywatnym) był słyszany tak często, jak to możliwe.

- Przywołując w każdym momencie kluczowe znaczenie podstawowych zasad Ruchu, należy pamiętać, że nasze podstawowe zasady (w tym podstawowa zasada neutralności) są ważnym obrońcą przestrzeni humanitarnej. Nie należy jednak wykorzystywać neutralności jako automatycznego mechanizmu dyplomatycznego świadczącego o wycofaniu się. Neutralność jest sposobem ochrony wartości humanitarnych, ale neutralność nie oznacza braku aktywności.

2. Przekonać decydentów i innych liderów opinii, korzystając z odpowiednich narzędzi i działań dyplomatycznych. Wdrożenie tych narzędzi i działań będzie wspomagane przez:

- określenie odpowiednich decydentów i innych liderów opinii w konkretnej kulturze i kontekście, w którym działają;
- zrozumienie procesu decyzyjnego w konkretnej kulturze i kontekście, w którym działają;
- wykorzystanie podręcznika protokołu dyplomatycznego jako codziennego przewodnika;

- zaszczepienie sposobu myślenia „dyplomacji humanitarnej” w kulturze stowarzyszenia krajowego poprzez zachęcanie osób posiadających umiejętności w zakresie rzecznictwa, negocjacji, komunikacji i innych doświadczeń lub wiedzy dyplomatycznej do wnoszenia swoich umiejętności do stowarzyszeń krajowych (w tym ich wolontariuszy i pracowników);
- kontynuację kluczowych celów strategicznych i ciągle rozwijanie relacji z decydentami i innymi liderami opinii, przy zachowaniu ostrożności, aby nie narażać zasady niezależności. Ważne jest, aby uznać, że wytrwałość przez wiele lat jest często jedynym sposobem osiągnięcia celów dyplomatycznych.

3. Skoncentrować się na obszarach wiedzy i doświadczenia poprzez:

- uznanie, że odpowiedzialność za dyplomację humanitarną i perswazję jest związana z wiedzą, doświadczeniem i misją stowarzyszeń krajowych i Federacji, a zatem nie jest wymogiem działania w każdym przypadku;
- wspieranie systemu pamięci instytucjonalnej. Konieczne jest zgłaszanie najlepszych praktyk, strategii i wiedzy zdobytych przez stowarzyszenia krajowe i Federację we wszystkich stowarzyszeniach krajowych i Federacji;
- przestrzeganie podejścia opartego na dowodach, co umożliwi stowarzyszeniom krajowym i Federacji budowę bazy dyplomacji humanitarnej rozpoczynając z silnej pozycji;
- wykazanie integralności i zdolności działania stowarzyszeń krajowych na wszystkich poziomach, także Federacji;
- wykorzystanie zasad działania Federacji, dokumentów, oficjalnych przemówień oraz innych raportów.

4. Współdziałać w odpowiednim czasie z partnerami spoza Ruchu, w tym rządami i organizacjami pozarządowymi:

- przypominając, że skala współczesnych wyzwań humanitarnych często przekracza możliwości radzenia sobie z nimi przez poszczególne państwa lub organizacje humanitarne;
- zachowując odpowiedzialność przy zawieraniu partnerstw, w szczególności poprzez zapewnienie przejrzystości oczekiwań potencjalnych partnerów i jasno określone obowiązki każdej ze stron, w tym dotyczące mobilizacji zasobów.

Zakres działania

Polityka dotycząca dyplomacji humanitarnej została ustanowiona, aby zapewnić stowarzyszeniom krajowym i Federacji bardziej skuteczne ramy realizacji ich głównych celów. Jest to zatem nadrzędna polityka, odmienna od innych, ponieważ ma na celu wspieranie kluczowego przesłania stowarzyszeń i Federacji ze spowodowaniem większej widoczności i wpływu, ale nie ma na celu zmiany treści przekazów. Ustanowienie polityki dyplomacji humanitarnej jest zatem komplementarne i wspiera wszystkie istniejące polityki, programy i strategie Federacji.

Obowiązki

Stowarzyszenia krajowe i Federacja mają obowiązek dopilnować, aby wszystkie polityki, programy i inicjatywy były wspierane przez politykę dyplomacji; pracownicy i wolontariusze uczestniczący w odpowiednich programach są świadomi uzasadnienia i treści polityki; wszyscy odpowiedni partnerzy rządowi, międzyrządowi i pozarządowi są odpowiednio informowani o polityce dyplomacji.

Stowarzyszenia krajowe i Federacja ponoszą odpowiedzialność za dopilnowanie, aby zarządzający, wolontariusze i pracownicy, na wszystkich poziomach, byli wyposażeni w niezbędne umiejętności i szkolenia w celu wdrożenia polityki dyplomacji humanitarnej. Międzynarodowa Federacja będzie wspierać potrzeby stowarzyszeń krajowych w tym obszarze.

Ocena skuteczności polityki

Stowarzyszenia krajowe i Federacja opracują wskaźniki odpowiednie do ich kontekstów, w oparciu o powyższe „Oświadczenie” oraz wpływ, jaki ich dyplomacja humanitarna wywarła na rozszerzenie przestrzeni humanitarnej i wsparcie osób najbardziej potrzebujących.